

ORIENTERING

om franske forhold

November 2012

Danmark giver efter for krav fra EU-Kommissionen og ophæver forskelsbehandlingen af udlændinge ved opkrævning af dansk ejendomsværdiskat

Den danske ejendomsværdiskat er at regne som en partiel formueskat, der opkræves af alle boligejendomme i Danmark bortset fra ejendomme til erhvervsmæssig udlejning, hvad enten ejeren er bosiddende i Danmark eller udenfor Danmark. Endvidere opkræves skatten af alle tilsvarende ejendomme beliggende i udlandet, når ejeren er bosiddende i Danmark. For så vidt angår ejendomme beliggende i Frankrig, er der dog en overgangsregel for ejere bosiddende i Danmark, der har ejet den franske ejendom uafbrudt siden den 28. november 2007.

Ejendomsværdiskatten udgør 10 promille af ejendommens værdi, dog 30 promille af den del af ejendommens værdi, der overstiger DKK 3.040.000.

Ejendomsværdiskatten nedsættes dog med et beløb svarende til 4 promille af beregningsgrundlaget, dog højst DKK 6.000 pr. bolig, såfremt den skattepligtige eller den med denne samlevende ægtefælle inden udgangen af indkomståret er fyldt 65 år. Dette nedslag gives imidlertid kun til personer hjemmehørende i Danmark, herunder efter en indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst, medens det ikke gives til personer, der ikke er hjemmehørende i Danmark.

Det er et bærende princip i EU-retten, at det ikke er lovligt for en medlemsstat at udøve diskrimination ved at beskatte personer, der ikke er hjemmehørende i medlemsstaten højere end personer, der er hjemmehørende i medlemsstaten.

Det er imidlertid det, som sker med hensyn til ejendomsværdiskatten, når man er fyldt 65 år, og på denne baggrund har jeg i februar måned i år indberettet dette forhold for Europa Kommissionen som stridende mod lighedsprincipperne i den Europæiske Unions retsgrundlag.

Dette er omtalt i mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold for juni måned i år.

Foranlediget af denne henvendelse har Europa Kommissionen den 5. juni i år rettet henvendelse til de danske myndigheder om dette spørgsmål.

Jeg har nu modtaget en skrivelse af 5. november 2012 fra Europa Kommissionen, hvori det oplyses, at Danmark har erkendt, at bopælskravet (kravet om at man skal bo i Danmark) i den danske ejendomsværdiskattelov vil kunne udgøre en overtrædelse af EU-retten.

Kopi af Europa Kommissionens brev til mig af 5. november 2012 vedlægges som bilag til dette nyhedsbrev.

Den danske regering agter derfor at forelægge et lovforslag for det danske Folketing om ændring af ejendomsværdiskatteloven, således at bopælskravet opgives og der i stedet indføres regler om ligestilling mellem ejere af fast ejendom i Danmark, hvad enten de er bosiddende i Danmark eller udenfor Danmark.

Det bevirker for så vidt angår ejere bosiddende udenfor Danmark, at de vil skulle give oplysninger til de danske skattemyndigheder om deres årsindkomst, idet der i Danmark gælder regler om reduktion af fradraget, når den samlede indkomst overstiger visse beløb. Men i øvrigt vil nedslaget blive beregnet på samme måde som for ejere bosiddende i Danmark. Det andet krav om, at der skal eksistere en overenskomst om bistand i skattesager til kontrol af den skattepligtiges oplysninger vedrørende den pågældendes eller dennes ægtefælles årsindkomst, er opfyldt for så vidt angår alle EU-lande i kraft af et rådsdirektiv.

Den reduktion af fradraget, som er omtalt i det foregående afsnit, går lidt forenklet ud på, at fradraget reduceres med 5 % af ens årsindkomst, når denne overstiger 174.600 kr. for enlige og 268.600 kr. for samlevende ægtefæller.

Lovforslaget vil blive medtaget i regeringens lovprogram for folketingsåret 2013 – 14 og vil blive fremsat for Folketinget i efteråret 2013 men med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2013, således at den nye regel kommer til at være gældende for indkomståret 2013.

Opkrævning af de sociale skatter CSG, CRDS og PSCA

I mine nyhedsbreve ORIENTERING om franske forhold for september og oktober måned i år har jeg givet en fremstilling af reglerne i Frankrig om de sociale skatter "prélèvements sociaux", specielt når man er modtager af dansk social pension (folkepension eller førtidspension) eller tjenestemandspension og derigennem har modtaget en dansk erklæring E 121 fra Pensionsstyrelsen i Danmark.

De pågældende nyhedsbreve kan hentes på min hjemmeside www.orienteringomfranskeforhold.com.

Siden da har jeg modtaget et ikke ubetydeligt antal henvendelser fra læsere, som har haft problemer med at få anerkendt, at de ikke skal betale sociale skatter af deres danske sociale pensioner eller tjenestemandspensioner eller af danske pensioner i øvrigt, der er selvangivet som "pensions, retraites, rentes". Det er et gennemgående træk, at en del af de lokale skattekontorer, der den 1. januar i år har fået opkrævningen af de sociale skatter under sig, endnu står noget tvivlrådige med hensyn til reglerne for opkrævning af disse skatter, når der er en E 121 erklæring involveret, og at dette i højere grad gør sig gældende, når man bor i et område i Frankrig, der ikke har ret mange udenlandske borgere boende, medens skattecetre i områder med mange

udlændinge i højere grad er inde i reglerne. Det er endda hændt, at lokale skattekontorer afslører, at de slet ikke ved, hvad en erklæring E 121 er, og hvilke rettigheder der knytter sig til denne.

Der er nok derfor behov for lidt uddybende oplysninger:

Når man bor i Frankrig og er fuldt skattepligtig til Frankrig, skal man som hovedregel betale sociale skatter af alle sine indkomster, herunder også af ens indkomster fra udlandet. Dette gælder eksempelvis for personer, der ikke har modtaget f. eks. en dansk E 121 erklæring vedrørende dansk pension eller en dansk E 106 erklæring vedrørende dansk løn eller dansk efterløn.

Men har man modtaget en sådan dansk erklæring og afleveret den til det lokale sygesikringskontor (CPAM), så refunderer den danske stat Frankrig for dets udgifter til sygesikring, og så er Frankrig forpligtet til for det første at optage den pågældende i det franske sygesikringssystem CMU uden egenbetaling, og dernæst også til at fritage den pågældende for betaling af sociale skatter af de ydelser, som modtages fra den danske stat eller for løn eller pension, som er omfattet af den pågældendes erklæring. Er erklæringen tidsbegrænset, gælder fritagelsen naturligvis kun i den begrænsede periode, og for så vidt angår danske pensioner gælder fritagelsen for danske pensioner, der er selvangivet som "pensions, retraites, rentes", det vil sige danske sociale pensioner, danske tjenestemandspensioner og danske arbejdsmarkedspensioner. Derimod gælder fritagelsen ikke for så vidt angår danske pensioner opført som "rentes viagères à titre onéreux" idet der er tale om privat pensionsopsparing, eller for danske ratepensioner opført som "contrats de capitalisation", idet disse slet ikke i Frankrig anses for at være pensioner.

Man skal selv være i stand til at dokumentere overfor de franske skattemyndigheder, at man har en dansk E 121 erklæring og at man på dette grundlag er optaget i det franske sygesikringssystem uden egenbetaling. Det er ikke tilstrækkeligt, at man har afleveret erklæringen til CPAM i Frankrig, idet der ikke er noget samarbejde på dette område mellem skattemyndighederne og CPAM..

Dette sker ved til de franske skattemyndigheder at udlevere en kopi af den pågældende E 121 erklæring og en attestation fra CPAM af, at man på grundlag af denne erklæring er optaget i det franske sygesikringssystem uden egenbetaling. Denne attestation kan man normalt selv få frem fra de standere, som er opstillet på CPAM's kontorer eller på mange hospitaler og apoteker, og som benyttes til at ajourføre sit carte vitale. I øvrigt kan man også få CPAM til at udfærdige en sådan erklæring.

Har man ikke længere sin E 121 erklæring, må man henvende sig til det CPAM, hvor man har afleveret den, og anmode om at få udfærdiget en kopi. Man kan ikke få Pensionsstyrelsen i København til at udfærdige en kopi. Den danske E 121 erklæring er affattet på dansk, og man kan heller ikke få Pensionsstyrelsen til at affatte erklæringen på noget andet sprog. Men erklæringen er affattet på alle EU's officielle sprog, og ved at henvende sig til de sociale myndigheder i Frankrig vil de lokale skattekontorer kunne få teksten til E 121 erklæringen på fransk.

De sociale myndigheder optager personen i det franske sygesikringssystem uden egenbetaling eller fritager den pågældende fra egenbetaling gældende fra den dato, hvor erklæringen er udstedt. I nogle tilfælde sker det først fra det tidspunkt, hvor erklæringen modtages af de sociale myndigheder, men det er formentlig forkert, og er man ude for dette, bør man reagere.

Men man har ikke kildeskat i Frankrig, og derfor må skattemyndighederne i Frankrig være berettigede til først at ophøre med at opkræve sociale skatter fra det tidspunkt, hvor man begynder at skulle betale sociale skatter af indkomsten, og det vil normalt være et år efter at E 121 erklæringen er udstedt.

Når man fritages for betaling af sociale skatter i Frankrig af social pension, tjenestemandspension, arbejdsmarkedspension, samt efterløn og løn fra Danmark, så skyldes det, at der indenfor EU er indgået en overenskomst, hvorefter det er det land, der udbetaler de pågældende ydelser, der ligeledes skal betale ydelserne til sygesikring for den pågældende, og når det er tilfældet, må bopælslandet ikke også foretage opkrævning af sociale skatter og lignende af de pågældende ydelser. Jeg har som bilag til mine nyhedsbreve for september og oktober i år vedlagt en afskrift på fransk af de relevante bestemmelser i den EU-forordning, der gælder på dette område (EU-forordning nummer 1408/71 af 14. juni 1971 (i en konsolideret udgave fra den 7. juli 2008)).

Endvidere vedlægger jeg som bilag til dette nyhedsbrev en udtalelse fra "le conciliateur fiscal" i Nice af den 22. februar 2011 til revisor Lilian Schmahl i Nice, som jeg samarbejder med, og hvori det i en konkret sag fastslås, at man ikke skal betale sociale skatter af danske egentlige pensioner (pensions de retraite), når man har en dansk erklæring E 121. (Den pågældende skatteydere identitet er udeladt i udtalelsen). Denne udtalelse vil i givet fald kunne anvendes som dokumentation over for skattekontorer i Frankrig, hvor man har vanskeligheder med at komme igennem med at få fritagelse for betaling af sociale skatter.

Skattesituationen i Var

Et antal konkrete tilfælde har vist, at skatteadministrationen i Draguignan nu er begyndt at træffe afgørelser i et antal af de sager, hvor man i den seneste tid har indkaldt yderligere oplysninger fra skatteydere, der modtager danske ratepensioner. Skatteadministrationen har i nogen tid ligget underdrejet og har undladt at træffe afgørelse i disse sager, angiveligt fordi man har afventet at der skulle blive truffet afgørelse i de sager, som er blevet overgivet til "le conciliateur fiscal", men nu er man altså begyndt at træffe afgørelser. Årsagen hertil er formentlig, at disse sager vedrører genoptagelse af skatteansættelserne for året 2009 og evt. kommende år, og at der vil indtræffe forældelse af skattekravet for året 2009, såfremt der ikke træffes afgørelse og fremsættes krav om efterbetaling senest den 31. december i år. Det må derfor påregnes, at der vil blive truffet afgørelse i yderligere et antal af disse sager inden udgangen af dette kalenderår.

De afgørelser, som er truffet, er helt på linie med den skærpede praksis, som er blevet indført af skattecentret i løbet af året i år, og hvorefter man betragter danske ratepensioner som egentlige pensioner, som skal beskattes efter reglerne for "pensions, retraites, rentes" således at hele indkomsten er skattepligtig i Frankrig efter et ligningsmæssigt fradrag på 10 %, såfremt der har været truffet en aftale om, at ens arbejdsgiver skal stå for indeholdelse af de løbende præmier til pensionsordningen i den ansattes løn og for indbetaling heraf til pensionsinstituttet, og dette uanset om den ansatte selv har stået for hele finansieringen af pensionsordningen eller ikke.

I disse tilfælde er der stillet krav om efterbetaling af skat samt om betaling af en tillægsskat på 10 % af beløbet (majoration) og renter fra beløbet skulle have været betalt i sin tid til kravet nu gøres gældende.

Derimod har skatteadministrationen ikke anfægtet, at ratepensioner (ophørende ikke livsvarige pensioner), som indskyderen har oprettet helt selv uden at involvere sin arbejdsgiver i pensionsordningen, fortsat kan beskattes som "contrats de capitalisation", som indebærer en betydeligt lempeligere beskatning.

Skattecentret i Draguignan har anført nogle – i øvrigt ganske gamle – afgørelser fra den franske højesteret, Conseil d'État, som præcedens for denne nye og strammere praksis. Jeg har læst disse afgørelser, og jeg må på denne baggrund anse dem for at udgøre en ganske tvivlsom præcedens for den nyindførte praksis. Jeg er i øvrigt i løbende kontakt med skattecentret om dette spørgsmål og forsøger derigennem at påvirke deres opfattelse. Mit hovedsynspunkt er, at en rent privattegnede pensionsordning, som ikke overhovedet er finansieret af ens arbejdsgiver, ikke bliver mindre privattegnede ved, at ens arbejdsgiver har stået for opkrævningen og indbetalingen af de løbende præmier til ordningen. Disse pensionsordninger tegnes normalt på initiativ fra den ansatte og hyppigt på et tidspunkt hvor den pågældende har været ansat i flere år, og pensionerne udgør på denne måde normalt en form for tillægspension til en bestående pensionsordning og er ikke overhovedet led i den pågældendes ansættelsesforhold. Skal en sådan pensionsordning beskattes fuldt ud som "pensions, retraites, rentes", må forudsætningen for mig at se være, at ordningen er etableret som en integreret del af ens ansættelsesforhold, og dette er ikke tilfældet. Det skyldes tværtimod nogle særlige regler i Danmark, at man kan opnå større fleksibilitet ved at oprette en rent privat ratepensionsordning gennem indbetaling via sin arbejdsgiver end man kan gøre ved selv at oprette den direkte med sit pensionsinstitut.

Hidtil er der ingen skatteydere der har anlagt sag ved en fransk domstol for at få afklaret dette spørgsmål. Dette skyldes formentligt, at det både er meget dyrt og desuden også psykisk meget belastende at skulle føre en retssag om et sådant spørgsmål. Har man normale indkomstforhold, vil det oftest være en billigere løsning at betale det krævede tillægsbeløb end at indlede en retssag, også selvom man ikke er enig i skatteadministrationens skatteansættelse.

Konkrete beregninger har vist, at skal man have Bureau Francis Lefebvre, der må anses som en af Frankrigs førende advokater på dette område, til at føre en sag ved domstolene for sig, så kan man, såfremt man har almindelige indkomster, komme ud for at skulle betale et større beløb i sagsomkostninger end selve det krav, som man gør gældende under retssagen. En del af disse omkostninger kan man gøre sig forhåbning om at få tilbage, hvis man vinder sagen, man taber man denne, vil man omvendt kunne risikere også at skulle betale modpartens omkostninger, således at ens omkostninger fordobles, samtidig med at man så også skal betale det omtvistede beløb. Der er derfor også i høj grad et økonomisk aspekt, som man skal tage i betragtning, når man skal tage stilling til, om man skal indlede sag om dette spørgsmål eller ikke.

For en person med højere indkomster vil det nok i en del tilfælde kunne svare sig at anlægge sag, men for en person med mellemindkomster vil det ofte forekomme, at den pågældende pådrager sig større udgifter ved at føre sagen end den pågældende vil kunne få ud af en retssag, selv hvis man vinder sagen.

Der er ikke endnu truffet et tilstrækkeligt antal afgørelser til, at der er basis for at slutte sig sammen om et enkelt principielt sagsanlæg, som de involverede så kan dele omkostningerne til. Men skulle der komme det, vil dette nok være den mest hensigtsmæssige måde at få en principiel domstolsafgørelse frem om dette spørgsmål.

Får man en afgørelse fra skattecentret i Draguignan, kan jeg råde til to ting:

- a) Jeg har personligt skattecentret i Draguignans ord for, at skattecentret efter konkret anmodning fra skatteyderen vil eftergive eller tilbagebetale tillægsskatten (majoration) på 10 % i de tilfælde, hvor skatteyderen har været i absolut god tro, hvilket man f. eks. vil være, såfremt man har selvangivet sine pensioner på samme måde som i tidligere år uden at have kendt noget til praksisændringen. Har man været i god tro, må man derfor kunne anmode om, at tillægsskatten eftergives eller tilbagebetales. I henvendelsen må man meget gerne henvise til det tilsagn, som er givet til mig om dette spørgsmål. I de tilfælde, hvor der er blevet anmodet om tilbagebetaling, er denne dog ikke foretaget endnu. Får man ikke noget ud af sin anmodning om refusion, må man meget gerne orientere mig om dette. Hvis jeg får tilsendt en kopi af anmodningen vil jeg så tage spørgsmålet op med skatteadministrationen næste gang jeg skal træffes med dem.
- b) Skatteansættelsen for 2009 forældes den 31. december 2012, og efter denne dato er man ikke længere berettiget til at få denne skatteansættelse genoptaget eller kræve betalt skat tilbage. Vil man undgå dette, bør man afbryde forældelsen, og en af mulighederne herfor er at indbringe skattecentrets afgørelse for le conciliateur fiscal i départementet. Dette skal så i givet fald ske inden den 31. december 2012.

Adressen er:

Le Conciliateur fiscal départemental du Var
BP 451
83008 DRAGUIGNAN Cedex

e-mail : conciliateurfiscal83@dgfip.finances.gouv.fr

I henvendelsen bør man bestride skattecentrets afgørelse, idet man anfører, at man anser de omhandlede ratepensioner som privattegnede (non-professionnelles), selvom præmierne er indbetalt af ens arbejdsgiver. Man bør i den forbindelse henvise til, at man er bekendt med, at der er indgivet andre sager for conciliateuren, og at man ønsker sin egen sag undergivet den samme behandling som de øvrige verserende sager for conciliateuren. Endvidere bør man anmode om udsættelse med betaling af det af skatteadministrationen i Draguignan fastsatte krav indtil der foreligger en afgørelse fra conciliateuren på ens sag.

Sker der dernæst det, at skattecentret i Draguignan ikke får medhold i de andre sager, som er indgivet for conciliateuren, vil man have mulighed for at få samme behandling af sin sag som disse, også selvom conciliateuren først træffer afgørelse efter den 31. december i år eller såfremt afgørelsen træffes forinden og man ikke når at anmode om på denne baggrund at få sin egen sag genoptaget inden den 31. december 2012.

Man må fortsat meget gerne holde mig underrettet om udviklingen i sine sager eller om oplysninger i øvrigt af betydning for disse, ligesom man er yderst velkommen til at underrette mig, såfremt man skulle skrive til conciliateuren, og jeg vil i særdeleshed være interesseret i at se det eventuelle svar, som man får fra conciliateuren, idet et sådant svar vil kunne have væsentlig betydning for, hvorledes jeg skal forholde mig i dette spørgsmål.

For en god ordens skyld skal jeg bemærke, at jeg ikke har kendskab til, at den skærpede praksis med hensyn til beskatning af privattegnede danske ratepensioner skulle have bredt sig til andre skattecentre end det i Draguignan. De øvrige skattecentre i le Var er imidlertid bekendt med den skærpede praksis i Draguignan, idet spørgsmålet har været genstand for drøftelse på møder, hvori deltager repræsentanter for samtlige skattecentre i le Var.

Opkrævning af fransk avancebeskatning ved salg af fast ejendom, når man flytter fra Frankrig til Danmark eller omvendt

Den franske avancebeskatning ved salg af fast ejendom (taxation sur la plus-value immobilière) er omtalt i februarnummeret fra i år af mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold, som kan læses på min hjemmeside www.orienteringomfranskeforhold.com, hvortil jeg kan henvise.

Der er fortsat ingen avancebeskatning ved salg af den primære bolig, résidence principale, medens der skal betales fransk avanceskat af fortjenesten ved afhændelse af den sekundære bolig, résidence secondaire, f. eks. et sommerhus. Man skal betale avanceskat ved salg af den sekundære bolig hvis man bor i Frankrig uanset om boligen er beliggende i Frankrig eller i udlandet. Bor man i udlandet, skal man betale avanceskat af den sekundære bolig, hvis den er beliggende i Frankrig.

I forhold til omtalen af dette spørgsmål i den nævnte artikel i mit tidligere nyhedsbrev kan jeg oplyse, at de sociale skatter, prélèvements sociaux, siden artiklens fremkomst er blevet hævet fra 13,5 % til 15,5 % gældende fra den 1. januar 2012, og at personer, der ikke bor i Frankrig, nu også skal betale prélèvements sociaux af avancen i tillæg til avanceskatten på samme måde som personer, der bor i Frankrig.

Hvis man skal sælge den primære bolig eksempelvis samtidig med at man flytter fra Frankrig, vil salget kunne ske skattefrit, såfremt man for det første stiller boligen til salg senest samtidigt med at man fraflytter den og boligen for det andet ikke i salgsperioden udlejes til eller anvendes af andre end ejeren og dennes familie til kortvarige ophold, og endeligt at salget sker indenfor hvad der svarer til en normal salgsperiode. Almindeligvis anerkender man, at denne sidste betingelse er opfyldt, såfremt salget sker indenfor en periode på ikke over et år, og går der længere tid, må man derfor være forberedt på at skulle dokumentere, at der er sket tilstrækkeligt aktive salgsbestræbelser i salgsperioden, og at disse ikke har været afbrudt. Opfylder man ikke disse betingelser, kan konsekvensen være, at boligen betragtes som en résidence secondaire ved salget, og at der bliver opkrævet fransk avanceskat af fortjenesten.

Flytter man fra Frankrig til udlandet og i denne situation ønsker at beholde sin tidligere faste bolig i Frankrig, vil denne bolig herefter fra tidspunktet for fraflytningen blive betragtet som résidence secondaire, hvilket vil have den virkning, at der ved et senere salg skal betales fransk avanceskat af fortjenesten. I denne situation ser man i Frankrig bort fra, at boligen i en periode har været anvendt som résidence primaire, og den franske avanceskat beregnes på grundlag af den oprindelige anskaffelsespris for boligen uanset hvor længe denne har været anvendt som primær bolig. Avanceskatten kan nedsættes løbende fra og med det 6. ejerår for helt at bortfalde efter 30 års ejertid, og ved beregningen af denne nedsættelse tages ligeledes udgangspunkt i det oprindelige anskaffelsestidspunkt.

Der gælder imidlertid i den franske skattelovs artikel 150 U II 2 en væsentlig undtagelse fra reglerne om avanceskat ved salg af en résidence secondaire i Frankrig, hvis man vælger at beholde sin tidligere bolig i Frankrig i forbindelse med at man flytter til udlandet, idet man, hvis betingelserne er opfyldt, kan sælge den tidligere faste bolig i Frankrig uden at skulle betale fransk avanceskat.

Betingelserne er:

- 1) At sælger af ejendommen er en fysisk person (og altså ikke et selskab eller lignende) fra et andet EU-land eller fra Island eller Norge;
- 2) At sælger på overdragelsestidspunktet er fast bosiddende udenfor Frankrig;
- 3) At sælger forud for salgstidspunktet har haft sin faste bopæl i Frankrig i mindst 2 år. Det er uden betydning, hvor lang tid der er gået fra sælger flyttede fra Frankrig før salget sker.
- 4) At den solgte ejendom har udgjort bolig for sælger
- 5) At køber er en fysisk person (og altså ikke et selskab eller lignende) bosiddende i Frankrig,
- 6) At boligen har været til fri og uindskrænket rådighed for sælger siden den 1. januar i året, der gik forud for det år, hvor salget sker. Boligen må i denne periode ikke have været udlejet, og der må ikke have været andre former for indskrænkning af sælgers råden (nue-propriété, viagère etc.) Den må dog gerne have været udlånt gratis i kortere perioder til ejerens familiemedlemmer eller til bekendte.
- 7) Fritagelsen gælder kun for en bolig i Frankrig.

Opfylder sælgeren disse betingelser, kan denne altså sælge boligen uden at ifalde fransk avanceskat af fortjenesten. Skulle boligen ved ejerens død falde i arv til en arving, kan denne ligeledes sælge boligen afgiftsfrit, forudsat at den pågældende opfylder de samme betingelser, herunder at vedkommende på salgstidspunktet bor udenfor Frankrig, stammer fra et andet EU-land eller Island eller Norge, har boet i Frankrig i mindst to år, har beboet boligen samt at denne har stået til dennes rådighed siden den 1. januar i året før salget sker.

Tænker man sig så endeligt en person, som er fast bosat i udlandet og har en bolig i Frankrig, og som dernæst flytter til Frankrig for at bosætte sig fast i denne bolig, så vil denne bolig oprindeligt have haft karakter af résidence secondaire men vil efter tilflytningen ændre status til résidence primaire. Dette vil betyde, at boligen herefter efter de nugældende regler kan sælges uden at der påløber fransk avanceskat af fortjenesten. Det kræves dog, at boligen ved salget har karakter af résidence principale og har haft det i en periode før salget. Der er ikke i Frankrig fastsat nogen minimumsperiode for hvor lang tid ejendommen skal have fungeret som résidence primaire, men skattemyndighederne vil i denne situation foretage en konkret vurdering af det enkelte tilfælde, blandt andet ved at sikre sig, at indflytningen i boligen er reel og denne har tjent som fast bolig for ejeren, så det hindres, at man omgår reglerne ved at sælge en bolig, der rent faktisk er en résidence secondaire, afgiftsfrit ved at flytte ind i den kort tid før salget sker.

Efterløn betragtes ikke som pension i Frankrig

Er man ikke omfattet af overgangsordningerne i opsigelsesloven, bliver man dobbeltbeskattet af sine danske pensioner, idet man skal betale skat af dem både til Danmark og til Frankrig. Derimod bliver man ikke dobbeltbeskattet af andre indkomster fra Danmark, idet Frankrig i kraft af instruktion nummer 14 B-2-10 af 2. august 2010 har indført en regel om crédit d'impôt gældende fra den 1. januar 2009, som går ud på, at man som skattepligtig i Frankrig kan fradrage den betalte danske skat ved beregningen af den franske skat af sin danske indkomst bortset fra pensioner.

I den forbindelse er det spørgsmål opstået, om dansk efterløn skal anses for at være pension eller ikke, idet man bliver dobbeltbeskattet, såfremt efterløn anses for pension, men ellers ikke.

Til forsvar for, at dansk efterløn ikke skal anses som pension kan anføres, at ydelsen ikke er livsvarig, hvad den normalt skal være i Frankrig for at blive anset for pension. I Danmark sidestilles efterløn desuden ikke med pension men anses som en erstatning for løn, hvilket kan ses ved, at man ikke får udstedt en E 121 erklæring (pension) vedrørende efterløn, men er erklæring E 106 (lønindkomst). Efterløn kan derfor nærmest sidestilles med arbejdsløshedsunderstøttelse, som ingen formentlig vil påstå er pension.

De fleste skattekontorer i Frankrig anser ikke efterløn for at være pension, men der har været enkelte undtagelser. Disse har dog efterhånden alle ændret opfattelse en efter en. Som det sidste har et skattekontor i le Var ændret opfattelse og anser nu heller ikke længere efterløn for at være pension. Mig bekendt er der derfor nu ikke længere nogen skattekontorer i Frankrig, som fortsat anser efterløn for at være pension. Det betyder, at man ikke i Frankrig bliver dobbeltbeskattet af efterløn, heller ikke såfremt man ikke er omfattet af overgangsordningerne i opsigelsesloven.

På den franske selvangivelse skal efterløn opføres i rubrikkerne 1AP eller 1BP som "préretraite, chômage", og man er altså desuden berettiget til at trække den betalte danske skat af efterløn fra på den franske selvangivelse. Fradraget kan dog ikke blive større end svarende til den skat, som man skulle betale til Frankrig af efterlønnen.

Det skal bemærkes, at jeg har rettet henvendelse til det franske skattevæsens centrale enhed med henblik på at få en officiel skriftlig udtalelse om, at efterløn ikke er pension, men at jeg derfra har fået et henholdende svar. Jeg er derfor ikke i stand til at fremvise en officiel udtalelse fra det franske skattevæsen om, at dansk efterløn ikke skal anses som pension.

Beskatning i Frankrig af dansk kapitalpension

I septembernummeret for 2012 af mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold gav jeg en beskrivelse af beskatningen i Frankrig af en dansk kapitalpension, herunder af de nye regler, der er gennemført i Danmark i denne sommer om aldersopsparing uden fradragsret. I samme omgang omtalte jeg den adgang, som der er til i en overgangsperiode at overføre eksisterende kapitalpensionsordninger til aldersopsparing uden fradragsret mod betaling af en lavere afgift på 37,5 % mod den normale afgift på 40 %.

Såfremt man i kalenderåret 2013 overfører en bestående kapitalpensionsordning til den ny aldersopsparing uden fradragsret, skal man nemlig kun betale en afgift til den danske stat på 37,5

%, medens man ellers skal betale den normale afgift på 40 % ved at få kapitalpensionen udbetalt. Denne afgift skal betales uanset om man er bosiddende i Danmark eller udenfor Danmark, og i øvrigt ophører adgangen til at kunne indbetale til en kapitalpensionsordning med fradragsret med virkning fra den 1. januar 2013.

Får man en kapitalpension udbetalt mens man er bosiddende i Frankrig, skal man også betale fransk skat af udbetalingen. I de normale tilfælde, hvor kapitalpensionen udbetales som et beløb, og hvor man har haft fradrag for indbetalingerne i Danmark, har man ret til at benytte de franske regler om *prélèvements libérateurs*, hvorved udbetalingen alene beskattes med 7,5 % af det udbetalte beløb. Hertil kommer *prélèvements sociaux* på 15,5 %, således at den franske skat kommer op på 23 % af udbetalingen. Har man fået udstedt en dansk E 121 erklæring, vil man formentlig kunne blive fritaget for betaling af de sociale skatter, men jeg skal understrege, at der ikke foreligger nogen afgørelse af dette spørgsmål på nuværende tidspunkt.

Men selv da bliver den samlede danske og franske skat på 47,5 % af hele det udbetalte beløb, og det er ganske højt.

Man har imidlertid også mulighed for at konvertere en kapitalpension til en livrente eller til en ratepension, og dette vil normalt bedre kunne svare sig end at konvertere kapitalpensionen til den nye aldersopsparring uden fradragsret, hvis man bor i Frankrig, for så undgår man helt at skulle betale den danske afgift på 40 %, respektive 37,5 %.

Er man under overgangsordningerne i opsigelsesloven, vil man ikke komme til at betale dansk skat af udbetalingerne, og er kapitalpensionen oprettet som privat opsparring uden nogen form for medvirken fra ens arbejdsgiver, og konverteres denne, vil kun 40 % af udbetalingerne være skattepligtige i Frankrig, hvis den ny ordning er livsvarig, og er den ikke det, vil kun afkastet af indbetalinger foretaget efter den 1. januar 1998 være skattepligtige i Frankrig, medens den indbetalte kapital og afkastet foretaget før dette tidspunkt er skattefrit. Er der tale om en arbejdsgiverordning, vil udbetalingerne dog være almindeligt skattepligtige i Frankrig.

Det vil derfor i en lang række tilfælde være en bedre løsning, hvis man bor i Frankrig, at konvertere danske kapitalpensioner til livsvarige aldersrenter eller til ratepensioner end at få dem udbetalt som kapitalpensioner eller at konvertere dem til aldersopsparring uden fradragsret

Plafond Épargne Retraite

Hvis man er flyttet til Frankrig for nyligt eller har beskæftigelse i Frankrig, vil man opleve, at der på den årsopgørelse, som man modtager fra det franske skattevæsen i august/september måned optræder noget, som hedder "Plafond Épargne Retraite" eller loftet for indbetaling til en pensionsopsparring. Det fremgår normalt af oplysningerne, at der akkumuleres beløb, der er uudnyttede for de seneste tre år udover selve beløbet for det løbende år, og summen af disse beløb kan dernæst i det pågældende år anvendes til indbetaling på en pensionsopsparring.

Der er tale om en ordning, som blev indført i 2003 i forbindelse med en reform af det franske pensionssystem, der skulle give franske lønmodtagere forbedrede muligheder for at sikre deres alderdom ved opsparring til pensionen. Man har ikke i Frankrig nogen generel adgang til

folkepension for alle, som man kender det fra Danmark, og i stedet har man så indført pensionsordninger, hvor man kan indbetale årlige beløb til sin pension, og hvor man får fradrag for indbetalingen på sin selvangivelse for det pågældende år indenfor de rammer, som fremgår af årsopgørelsen fra skattevæsenet. Indbetaler man større beløb, er der ikke fradrag for det overskydende beløb.

Denne opsparing er frivillig og individuel, og det årlige beløb, som man kan indskyde skattefrit, beregnes af skattevæsenet på ens årsopgørelse med udgangspunkt i de oplysninger, som man har givet på sin selvangivelse om sin erhvervmæssige indtjening. Disse skattefrie beløb akkumuleres, og er de ikke anvendt i det ene år, kan de anvendes samlet for tre år oven i beløbet for det pågældende år.

Indbetalingerne kan foretages på en fransk pensionsordning ved navn PERP (plan d'épargne retraite) eller på en række franske pensionsordninger med tilknytning til erhvervmæssige aktiviteter, herunder først og fremmest en PERE (plan d'épargne retraite d'entreprise), og det skattemæssige fradrag beregnes på grundlag af ens erhvervmæssige indtjening. Fra og med året 2006 er der dog tillige fastsat et årligt skattefrit loft for personer, der for nyligt er indflyttet i Frankrig, og der er fra og med 2007 endvidere givet adgang til, at dette skattefrie loft kan anvendes ikke alene af den pågældende selv, men også af den person, som denne lever sammen med enten som ægtefælle eller som samlever (såkaldt PAC). Fradraget beregnes for personer, der er flyttet til Frankrig indenfor de seneste tre år forud for det år, hvor fradraget er fastsat. Når denne periode er udløbet, bortfalder fradraget, såfremt det ikke er udnyttet forinden.

Det årlige fradrag beregnes af skattevæsenet inden for en spændvidde på mindst 3.462 euro og højst 27.696 euros årligt (tallene er for 2011).

En PERP er en særlig fransk pensionsordning, som kan etableres hos franske forsikringsselskaber, sociale forsikringsorganisationer og gensidige forsikringsselskaber (mutuelles). Pensionsordningen er livsvarig og kan udbetales fra det tidspunkt, som er aftalt i forsikringsvilkårene, dog tidligst fra det 60. år. Udbetalingerne beskattes som "pensions, retraites, rentes".

Ratifikation af en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst med Tjekkiet

Den 25. august 2011 indgik Danmark en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst med Tjekkiet til afløsning af den tidligere dobbeltbeskatningsoverenskomst med Tjekkioslovakiet fra 1982. Der er ikke endnu indgået nogen ny dobbeltbeskatningsoverenskomst med Slovakiet, og derfor er overenskomsten fra 1982 fortsat gældende mellem Danmark og Slovakiet.

Der er den 14. november 2012 fremsat lovforslag for Folketinget om ratifikation af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Tjekkiet, der vil træde i kraft, når både den danske og den tjekkiske regering har tiltrådt den.

Med den nye overenskomst kan Danmark i modsætning til tidligere beskatte personer, der er hjemmehørende i Tjekkiet, af udbetalinger af folkepension, af førtidspension og af private pensionsordninger, når der tidligere er givet fradrag ved dansk beskatning af indbetalingerne til

disse ordninger, eller når indbetalinger til ordningen fra ens arbejdsgiver ikke har været skattepligtige for arbejdstageren. Tilsvarende gælder for Tjekkiet ret til at beskatte personer, der er hjemmehørende i Danmark, af pensioner. Danmark har altså fået gennemført kildelandsbeskatning af pensioner med endnu et land i Europa.

Det har vakt en del opmærksomhed, at den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst med Tjekkiet ikke kom til at indeholde nogen form for overgangsbestemmelser for modtagere af pension, som allerede boede i det andet land på det tidspunkt, hvor dobbeltbeskatningsoverenskomsten blev indgået, således som der er tradition for ved indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster i nyere tid. Og konsekvensen af dette kunne blive, at også danske pensionister, som allerede boede i Tjekkiet, ville blive beskattet med den højere danske skat. Normalt tager man ellers hensyn til pensionister, som allerede er flyttet til det pågældende land og har tilpasset sig til dette lands skatteniveau.

Denne mangel er der imidlertid nu rådet bod på, idet der i lovforslaget er indsat en bestemmelse om, at personer, der den 14. november 2012 var hjemmehørende i Tjekkiet og på denne dato modtog dansk pension, forbliver under de hidtidige regler, således at deres pensioner kun beskattes i Tjekkiet. Danske tjenestemandspensioner vil dog som hidtil blive beskattet i Danmark.

Man har altså i dette tilfælde flyttet skæringsdagen fra datoen for dobbeltbeskatningsoverenskomstens underskrivelse til datoen for fremsættelse for Folketinget af lovforslaget om ratifikation af overenskomsten.

Det må formodes, at der er tale om et engangstilfælde for denne fremgangsmåde. Danner fremgangsmåden skole, vil dette kunne føre til et ryk af personer til det andet land for at komme ind under den hidtidige dobbeltbeskatningsoverenskomsts regler, før den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst er ratificeret.

Den overgangsregel, der er indsat i lovforslaget, omfatter kun pensionisten selv, og der er ikke givet adgang til, at ægtefæller, der ikke var begyndt at oppebære pension endnu, kunne komme ind under overgangsreglen, således som dette er tilfældet for så vidt angår Frankrig og Spanien. Det skyldes da også de helt særlige omstændigheder, der gjorde sig gældende med hensyn til opsigelsesloven vedrørende overenskomsterne med Frankrig og Spanien, at man i det hele taget medtog ægtefæller, der ikke var begyndt at modtage pension, under overgangsreglerne.

Danmark har herefter fået gennemført kildelandsbeskatning af pensionsudbetalinger med samtlige lande i Europa bortset fra Nederlandene, Luxembourg, Slovakiet og Færøerne, hvor der fortsat er bopælslandsbeskatning. Med Frankrig og Spanien gennemfører Danmark de facto kildelandsbeskatning efter at der ikke længere er nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst med de to lande. Skatteministeriet har oplyst, at man i øjeblikket forhandler dobbeltbeskatningsoverenskomster med 11 lande. Det må derfor formodes, at der er igangværende forhandlinger med de tiloversblevne europæiske lande, hvor der endnu er bopælslandsbeskatning.

Om fremtiden

Fremtiden skal man tage vel vare på, for det er den som man skal leve i hele resten af sin tilværelse.

Med venlig hilsen

Klaus Vilner

Orientering om franske forhold er et uafhængigt informationsbrev, som udsendes efter behov. Jeg vil deri forsøge at belyse emner, som kan have generel interesse for danskere, der bor i Frankrig, eller som i øvrigt interesserer sig for franske forhold. Informationsbrevet er gratis og sendes uden forpligtelser af nogen som helst art som e-mail til enhver, der fremsætter anmodning derom på Klaus.Vilner@wanadoo.fr. Nyhedsbrevet offentliggøres desuden på min hjemmeside www.orienteringomfranskeforhold.com og på Danskere i Toulouse's hjemmeside <http://danskereitoulouse.wordpress.com>. Ønsker man at afmelde informationsbrevet, bedes dette meddelt på samme e-mailadresse.

Indholdet må ikke betragtes som individuel rådgivning, og selvom det tilstræbes at oplysningerne er rigtige, påtager jeg mig intet ansvar for urigtige, ufuldstændige eller manglende oplysninger.

Citater fra informationsbrevet er tilladt, når det sker med behørig kildeangivelse og jeg får tilsendt et eksemplar af det dokument, hvori informationsbrevet citeres.

Enhver, der modtager orienteringen, er velkommen til at komme med supplerende oplysninger, med synspunkter eller med kommentarer til de emner, der behandles i informationsbrevet, eller med ønsker om emner, som ønskes belyst.